

Predica de la Krefeld

Duminică, 03 mai 2015, ora 10³⁰

Ewald Frank

Cuvântul de introducere din Ioan 10:25-30: „*Isus le-a răspuns: «V-am spus și nu credeți». Lucrările, pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine. Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. Tatăl Meu, care Mi le-a dat este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. Eu și Tatăl una suntem»*”.

Noi toți suntem bine veniți. Toți aceia care au fost aseară aici au aflat că Dumnezeu a binecuvântat în mod neobișnuit ultima călătorie misionară. Cei doi frați care mi-au fost alături, în Dubai și Pakistan, din primul până în ultimul ceas, stau aici în față în primul rând. Vă rog ridicăți-vă încă o dată fraților și uitați-vă spre adunare. Dumnezeu i-a binecuvântat pe frații noștri în mod deosebit și i-a făcut o binecuvântare pentru alții. Și pentru aceasta suntem foarte, foarte mulțumitori. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Pentru mine este foarte important ca în toate popoarele și în toate limbile să fie frați care poartă mai departe Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu care le-a fost descoperit. Eu vin și plec, dar frații rămân acolo în acel loc și ei poartă mai departe Evanghelia veșnic valabilă în orașele lor, în țările lor. Aceasta ne aduce direct înapoi la Matei 24: unul împarte și toți ceilalți primesc și împart la rândul lor mai departe ceea ce ne-a dăruit Domnul prin har în acest timp, pentru acest timp.

Pentru noi astăzi este încă o zi deosebită. Astăzi avem doi frați în acest loc, fratele Hans Matias, pe care îl cunosc de mulți ani. El s-a îngrijit ca eu să primesc un pașaport de presă, și astfel în Berlin eu m-am putut întâlni cu cei mai renumiți oameni: episcopul Huber și cu Richard von Weizsäcker. Hans Matias este un german în care nu este

niciun vicleșug; așa cum i-a spus atunci Domnul nostru lui Natanael: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug*”. Fratele Hans Matias l-a adus cu el pe fratele Gunter; ei amândoi vor spune câteva cuvinte (...).

Da, dragilor, toată cinstea I se cuvine doar Domnului. El însuși a spus: „După ce veți face tot ce v-am poruncit Eu să faceți, *să ziceți: «Suntem niște robi netrebniți; am făcut ce eram datori să facem»*”. Nu robul este ceva, ci Domnul, Domnul în a cărei slujbă suntem. Pavel s-a numit și prezentat de fiecare dată ca rob și apostol al lui Isus Hristos. Același lucru avem noi dreptul să-l facem până în ziua de astăzi. Pentru că noi suntem în slujba Domnului. Nu în slujba unei biserici, ci în slujba Domnului și să propovăduim Cuvântul veșnic valabil, Evanghelia originală.

Toți se pot decora din cap până-n picioare cu citate biblice. Toți pot folosi citate biblice. Dar cum este cu legătura interioară directă cu Domnul Dumnezeu? Fraților și surorilor, acest lucru ne-a fost dăruit prin puterea lucrării de răscumpărare isprăvită pe crucea Golgotei și astfel am primit noi trecere înaintea lui Dumnezeu. Domnul nostru a spus: „*Tată, Tu în Mine și Eu în ei*” – așa este scris în Ioan 17:23. Nu aici protestanți și dincolo catolici și apoi unitatea. Ci așa cum este scris aici în Ioan 17:23: „*Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine*”. Apoi vers. 26. Fraților și surorilor, foarte important: „*Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei*”! Aici avem legătura directă.

Cu adevărat, Domnul nostru a vorbit doar în pilde, și fără pildă El nu spunea nimic. Până la pilda din Matei 25: „*Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare*”. El a vorbit tot timpul în pilde și apoi a spus: „*Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit, vă voi descoperi totul*”. Apoi vedem că Domnul nostru i-a luat deoparte pe ucenicii Lui, le-a explicat pildele și li le-a descoperit, iar apoi le-a spus: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu*”. Aceasta nu este o închipuire religioasă, nu

este un privilegiu pe care noi ni l-am însușit, ci acesta este harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit.

Astăzi noi suntem în acest loc și vom spune unele lucruri despre poporul Israel. În 14 mai se vor împlini 67 de ani de când a fost proclamat statul Israel prin Ben Gurion, în 14 mai 1948. Dacă ne gândim că adunarea Israelului este semnul principal înaintea revenirii lui Isus Hristos... Totul este inclus: catastrofe, vremuri scumpe, foamete, războaie, strigăte de războaie. Dar apoi această afirmație a Domnului nostru: „*De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că timpul este aproape*”. Și atunci El spune: „Când vedeți că se întâmplă aceste lucruri să vă ridicați capetele în sus pentru că izbăvirea trupurilor voastre se apropie”.

Eu mi-am notat-o pe scurt. În anul 1948 în Palestina au existat 650 de mii de iudei. Ei au început să se reîntoarcă în Israel în anul 1882, iar astăzi în Israel sunt 6,2 milioane de iudei, iar restul sunt arabi. Totul este împlinirea sfintei Scripturi în fața ochilor noștri.

S-o spunem de fiecare dată. Au existat făgăduințe pentru prima venire a lui Hristos; la prima venire a Domnului nostru s-au împlinit 110 prorocii din Vechiul Testament. De aceea în Luca 24, după ce a înviat, Domnul a putut vorbi cu ucenicii Săi și le-a spus: „Nu trebuia să se îplinească tot ceea ce a vorbit Dumnezeu prin Moise, prin proroci și în Psalmi?”. Apoi El le-a deschis înțelegerea pentru Scripturi pentru ca ei să vadă că toate prorociile din Vechiul Testament se împlinesc, începând cu prima făgăduință din Gen. 3:15: „Că sămânța lui Dumnezeu va veni prin femeie ca să zdrobească capul șarpelui. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul”. Așa sună făgăduința.

Noi cu toții am înțeles că noi am fost atrași în această cădere în păcat. După ce Eva s-a lăsat amăgită de Dușman, Domnul Dumnezeu i-a spus Evei: „cu durere vei naște copii”. Până în ziua de astăzi, toate femeile, indiferent unde se întâmplă pe pământ, nasc copii cu dureri. Pentru că noi toți am fost atrași în această cădere în păcat, de aceea Domnul și Răscumpărătorul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne, Cuvântul a trebuit să devină trup și să locuiască printre noi. În acest trup de carne în care noi am păcătuit și am fost despărțiți de

Dumnezeu și dați morții, în acest trup de carne Domnul ne-a răscumpărat pe noi. Cel fără vină a luat toată vina noastră și toate încălcările noastre asupra Lui și a purtat pedeapsa care ne-ar fi lovit pe noi; după cum este scris în Isaia 53: *„El a fost zdrobit din cauza păcatelor noastre, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre”*.

Prin puterea lucrării de răscumpărare isprăvită pe Golgota, noi am fost transpuși de Dumnezeu înapoi în înfiere; așa cum Pavel a scris-o foarte clar în Gal. 4, că în Fiul lui Dumnezeu noi am fost aduși înapoi în starea originală ca fii și fiice ale lui Dumnezeu ca să avem legătura cu Dumnezeu. Noi am fost născuți din nou prin Cuvânt și prin Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu ne-a adus o religie creștină și nici nu ne-a dat partide creștine, nici biserici creștine. Până în ziua de astăzi Domnul spune la fel ca atunci, Matei 16: *„Eu voi zidi Biserica Mea”*. El Și-a vărsat Sângele pentru noi, ne-a răscumpărat. *„Eu zidesc Biserica Mea”*. Fratele Borg a citit-o din Ioan 10: *„Oile Mele ascultă de glasul Meu”*.

Frați și surori, acum voi citi doar câteva versete din care să învățăm cu toții. Noi nu suntem aici ca să judecăm Israelul sau să dăm sentințe pentru că ei n-au recunoscut atunci ziua cercetării prin har a lui Dumnezeu. Noi nu suntem aici ca să dăm sentințe. Dar suntem în acest loc ca să spunem că toți aceia care au crezut mesajul lui Ioan Botezătorul, ei au auzit făgăduința: *„eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”* (Mat. 3:11). Aceia care au auzit ceea ce a spus bărbatul trimis de Dumnezeu – care a fost anunțat dinainte în profeția biblică din Isaia 40:3 și în Maleahi 3:1 – și au crezut ceea ce le spunea el, aceia au fost pregătiți să-L primească pe Domnul și să primească botezul cu Duhul Sfânt.

Dar ce a fost cu toți cărturarii și fariseii din acea vreme, care L-au criticat pe Domnul, începând din prima până la ultima adunare, care tot timpul căutau greșeli și comentau? Atunci Domnul nostru a spus că ei au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei înșiși. Gândiți-vă odată! Ei au sărbătorit Sabatul, au ținut Legea, aduceau jertfe, cântau Psalmii, L-au așteptat pe Mesia timp de patru mii de ani. Și

când El a venit la ai Săi, ai Săi nu L-au primit. De ce nu L-au primit? Pentru că ei aveau o religie. Fiecare religie ne îndepărtează de Dumnezeu. Noi avem nevoie de credință, de credința cum zice sfânta Scriptură.

Voi citi doar pe scurt aceste locuri din Ezechiel 20, unde, într-un cuprins, ne este arătată istoria poporului Israel. Vă rog ca fiecare din noi înșine să se bată cu pumnul în piept și să se întrebe: „Unde stau eu? Cui dau eu credință? Pe cine urmez eu? Care este poziția mea, care este starea mea astăzi?”

Din Ezechiel 20 începem să citim v. 5: *„Spune-le: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «În ziua când am ales pe Israel, Mi-am ridicat mâna spre sămânța casei lui Iacov și M-am arătat lor în țara Egiptului; Mi-am ridicat mâna spre ei și am jurat, spunând: «Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru!»”*. Apoi vin cei 40 de ani. Conform Exod 12, Mielul pascal a fost jertfit, sângele a fost stropit pe ușorii ușii și toți care au fost sub sângele împăcării au fost ocrotiți. Însuși Dumnezeu a ridicat mâna și a jurat că ei sunt poporul Lui. Alegerea trebuie să fie primită prin credință. În acea clipă când Dumnezeu pune alegerea în viața noastră, aceasta este legată cu ascultarea.

Acum vine vers. 8 pe care îl citim: *„Dar ei s-au răzvrătit împotriva Mea și n-au vrut să Mă asculte...”*. Voi toți o puteți citi. Ei erau răzvrățiți. Ei n-au primit ceea ce le-am dat lor, în inima lor ei s-au împotrivit. Apoi citim în v. 12: *„Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc”*. Dar imediat în v. 13 este scris: *„Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva Mea în pustie...”*. Mana cădea, stânca a fost lovită, stâlpul de foc și de nor îi însoțea zi și noapte, prezența lui Dumnezeu era în mijlocul lor și totuși, în inima lor, ei se împotriveau și nu-L credeau. Vers. 15, acum vine ceva îngrozitor: *„Chiar și în pustie Mi-am ridicat mâna spre ei și le-am jurat că nu-i voi duce în țara pe care le-o hotărâsem, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă din toate țările”*. Ce lecție!

Prin Moise, Dumnezeu i-a scos din Egipt, după cum îi făgăduise Dumnezeu lui Avraam în Gen. 15: *„După patru sute de ani Eu îi voi scoate afară din robie pe urmașii tăi”*. Cei patru sute de ani

trecuseră. Domnul Dumnezeu i S-a arătat lui Moise în rugul de foc și i-a spus: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui, căci îi cunosc durerile. M-am coborât ca să-l izbăvesc”. Și s-a întâmplat așa cum o făgăduise Dumnezeu.

Gândiți-vă odată. Primul jurământ: „Eu sunt cu ei, le dau țara, Îmi împlinesc făgăduința cu ei”. Apoi răzvrătire, răzvrătire, răzvrătire la fiecare pas. Așa că atotputernicul Dumnezeu a trebuit să-Și ridice mâna și să spună: „Voi n-ați vrut, voi v-ați răzvrătit, v-ați împotrivit, nu M-ați crezut”. Dumnezeu nu poate face nimic cu neascultarea, absolut nimic, nu poate începe absolut nimic. Fără credință nu există nicio împlinire a făgăduințelor biblice. Fără credință este cu neputință să-I plăci lui Dumnezeu.

Spunem aceasta cu o inimă frântă, dacă ne gândim cum a trebuit Domnul să pronunțe judecățile asupra poporului Său Israel, așa cum le găsim scrise în Matei și Luca. Cel mai cunoscut loc este cel din Luca 21:24: „*Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor*”. Deja în Luca 19 v. 42 Domnul nostru a spus: „*Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi*”. Ți se frânge inima! Cine mai poate rămâne tăcut? Cine nu poate izbucni în plâns? „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi a mântuirii, în ziua când Dumnezeu dăruiește împăcarea cu omenirea, dacă în această zi tu ai recunoaște lucrurile care pot să-ți de pacea! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi”. Isaia a prorocit: „Au ochi și nu văd, au urechi și n-aud, și și-au împietrit inimile”.

Vedeți voi despre ce este vorba astăzi? Am recunoscut noi ziua pe care a făcut-o Domnul pentru Biserică, acum înaintea revenirii lui Hristos? Știm noi ce Îl interesează pe Dumnezeu sau doar ascultăm ceea ce se întâmplă în religii și în lumea creștină? Câte programe sunt! Dumnezeule din ceruri! Toată lumea este plină de mii de programe, mii de programe. Dar unde este Dumnezeu? Unde este Cuvântul lui Dumnezeu? Unde sunt făgăduințele lui Dumnezeu? Unde este planul lui Dumnezeu? Care sunt făgăduințele pentru acest timp? Tuturor

acestora Domnul le strigă și astăzi: „*Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi*”. Nu în alte zile. Ci, „astăzi, în această zi, dacă ai fi cunoscut și tu lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi”.

Îmi permiteți să spun ceva. În timpul nostru Dumnezeu a putut folosi doi bărbați în mod deosebit. Unul a fost Billy Graham care în anul 1948 a fost ordinar ca evanghelist de Biserica baptistă de Sud. Noi toți l-am auzit fie în Düsseldorf, fie în Essen. El a avut un mesaj pentru toți și i-a chemat mereu pe oameni ca să se decidă pentru Hristos. Dar înainte ca acest bărbat, care a devenit renumit pe tot pământul, să-și înceapă slujba, a existat un bărbat trimis de Dumnezeu pe nume William Branham. Noi trebuie să spunem aceasta, este un trebuie dumnezeiesc, noi nu putem ascunde poporului lui Dumnezeu ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru, pentru astăzi.

Fără niciun fanatism, trebuie să spunem că există două făgăduințe. Prima din: Mal. 3:1a: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Domnul a confirmat împlinirea acestei făgăduințe, că Ioan Botezătorul a fost bărbatul trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu pentru ca să întoarcă inima părinților la copii, așa cum este scris în Luca 1 vers. 16 și 17, pentru ca să gătească Domnului un popor bine pregătit. Și următoarea făgăduință din Mal. 4:5: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”. Aceasta este ziua mântuirii: Isaia 49:8, 2 Cor. 6:2. Aceasta este ziua mântuirii. Când această zi se încheie va veni ziua Domnului. Înainte ca să vină ziua Domnului – despre care este scris în Isaia 13 începând de la v. 6, în Ioel și în proroci – soarele își va pierde strălucirea și luna se va preschimba în sânge înainte să vină ziua Domnului cea mare și înfricoșătoare.

S-o spunem pe scurt. Acest bărbat al lui Dumnezeu, William Branham, a fost ordinar în anul 1933 de către Dr. Roy Davis ca predicator în aceeași Biserică baptistă de Sud. Cu adevărat el a primit o trimitere directă. Eu vă citesc ce s-a petrecut în 11 iunie 1933 la fluviul Ohio, când după prima slujbă în cort, fratele Branham era pe cale să boteze a 17-a persoană. Aici am una din mărturiile lui: „La

malul râului au fost prezenți mulți oameni și reporteri. Atunci mi-a spus din nou: *«Privește în sus!»*. Și când m-am uitat în sus, această lumină s-a coborât. Unii au leșinat și un glas puternic, care a cutremurat întreaga regiune, a spus: *«Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel acest mesaj care ți-a fost dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos»*. Nu eu sunt premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. Această mărturie n-am voie s-o ascund, în acest punct eu nu mai pot tăcea, nu merge. Aceasta trebuie să fie spus pe întregul pământ.

Frații noștri din Pakistan și în mod deosebit fratele Michael au fost martori în această ultimă călătorie misionară. În toate adunările, fie în Dubai, fie în Pakistan, fie în Islamabad, Lahore sau Karachi, pe baza chemării divine, eu a trebuit și trebuie să propovăduiesc tot planul de mântuire al lui Dumnezeu. Eu nu pot face și nu pot intra în niciun compromis. Eu nu doresc ca Dumnezeu să-Și ridice brațul și să spună din nou: „Cu voi nu!” Eu doresc ca toți aceia care aud acum Cuvântul lui Dumnezeu și îl cred din inimă să aibă parte de răpire când Domnul Se va întoarce și trâmbița lui Dumnezeu va răsună. Mai întâi vor învia morții în Hristos și noi toți care vom fi rămas în viață vom fi schimbați.

Despre ce este vorba astăzi? Înapoi la început! Domnul nostru este Alfa și Omega, El este Primul și Ultimul, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic. Acest Unic Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată, în cer, în Fiul Lui născut, pe pământ și în Biserică, prin Duhul Sfânt. Mă adresez acum celor care aud pentru prima dată această temă. După învierea Sa, Domnul nostru a dat porunca de misionară, marea însărcinare, de patru ori; nu doar în Matei 28, ci și în Marcu 16, în Luca 24 și în Ioan 20. Aceste patru Evanghelii trebuie să le iei împreună pentru ca să ai o privire de ansamblu despre porunca misionară. În Matei 28 este vorba de Numele: „Botezați-i în Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, Fiul și Duh Sfânt; botezați-i în acest Nume de legământ nou testamentar; pentru că încheierea legământului lui Dumnezeu a avut loc și făgăduința din Isaia 7:14: „Numele lui va fi Emanuel” s-a împlinit în Noul Testament: „și-I vei pune Numele *Isus*” (Mat. 1:21). Isus este Emanuel, Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duh. Aici noi vedem conformitatea

desăvârșită a Cuvântului lui Dumnezeu, dar nouă trebuie să ne fie descoperit prin Duhul.

Ca o informație. Iubiți frați, această formulare „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” nu a fost folosită nici o singură dată în Biblie, nici o singură dată nu au fost folosite aceste titluri. Până în sec. III, toți au botezat în *Numele Domnului Isus Hristos*, pentru că acesta este Numele de legământ nou testamentar. Dumnezeu este Tată, dar noi ne rugăm: „Sfințească-se Numele Tău”. Care este Numele Tatălui care trebuie să fie sfințit? Iubiților, noi observăm că este vorba de descoperire prin Duhul Sfânt. Și descoperirea vine doar acolo unde nu este nicio împotrivire interioară.

Pentru toți de pe întregul pământ trebuie să fie spus: vă rog cercetați Faptele apostolilor, citiți scrisorile apostolilor, până la Gal. 1:8 unde este scris că cine propovăduiește o altă evanghelie să fie blestemat. La Dumnezeu nu există compromisuri, nu! Adevărul rămâne adevăr în vecii vecilor. Frați și surori, să spunem aceasta încă o dată. În cele peste opt mii de predici pe care le-am ținut pe întreg pământul în ultimii 55 de ani, nici o singură dată nu m-am amestecat în politică și nici o singură dată nu m-am amestecat în religie. Pur și simplu, eu am propovăduit planul lui Dumnezeu de mântuire. Restul l-am lăsat să-l facă alții. Și astăzi, în ce privește cele 349 de biserici care sunt unite în Conciliul Mondial al Bisericilor este problema lor, nu este treaba mea. Însărcinarea mea este să propovăduiesc Cuvântul original, străvechi, Evanghelia veșnic valabilă. De aceea în acest loc trebuie să înotăm împotriva cursului timpului. Ei toți cred că sunt în adevărata credință, în adevărata biserică, în adevărata religie, dacă nu, atunci ei n-ar rămâne în aceasta.

Trebuie să spunem încă o dată ceea ce Domnul a spus: „Eu Îmi voi zidi Biserica Mea. Eu am răscumpărat-o cu Sângele Meu prețios. Ea Îmi aparține Mie. Ea este aceea care va fi pregătită la revenirea Domnului nostru Isus Hristos”. Avem apoi ceea ce este scris în Matei 24:14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*”. Nu o evanghelie oarecare, ci Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu în care sunt incluse toate făgăduințele, cu tot ceea ce a gândit Dumnezeu

pentru noi. Evanghelia deplină este propovăduită acum tuturor popoarelor. Așa a spus-o Domnul nostru: „Apoi va veni sfârșitul”.

Mi-am făcut încă două notițe privitoare la poporul Israel. În anul 1897 a avut loc primul Congres în Basel și Theodor Herzl, un bărbat născut în Ungaria la Budapesta dar care a trăit în Viena, desfășurându-și activitatea ca jurnalist, i-a contactat pe iudeii de pe întregul pământ și i-a invitat la primul Congres care a avut loc la Basel. El a explicat că iudeii au o patrie și că a sosit timpul ca ei să se întoarcă din nou în țara lor. Următorul pas a fost în noiembrie 1917, când ministrul de externe englez a proclamat în fața întregii lumi că poporul iudeu are un drept la patria lor, Palestina. A venit apoi 14 mai 1946, eveniment la care am fost martori. Iar în 1948 primul ministrul Israelului, David Ben Gurion a venit la Bonn și a vorbit cu cancelarul Germaniei, Konrad Adenauer pentru a vedea dacă evreii care au supraviețuit Holocaustului pot fi sprijiniți ca să primească despăgubiri de război. Nu vrem să intrăm în toate aceste detalii, dar a trebuit să fie spus.

Eu vă citesc acest cuvânt din Ezechiel 36, unde Domnul nostru a făcut de cunoscut prin prorocie ceea ce urma să se va întâmpla și s-a împlinit în timpul nostru. Ezech. 36:24: *„Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră”*. Aceasta nu a spus-o Ezechiel, ci aceasta a spus-o Dumnezeu prin prorocul Său, Ezechiel. Este scris în Cuvântul prorociei. Poți merge la Isaia 11, la Ieremia 31, la Ezechiel 36 și apoi să alături toate celelalte versete biblice.

Fraților și surorilor, noi suntem generația care vede cu ochii ei cum copiii lui Israel au fost chemați din peste 150 de țări, adunați și aduși acasă și sunt în țara făgăduită lor; ei se roagă ca să trăiască rezidirea Templului și să-L vadă venind pe Mesia. Scriptura se îplinește în fața ochilor noștri. N-a spus Domnul nostru în Luca 4:21, citând din Isaia 61: *„Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit”*? Nu se împlinesc astăzi toate prorociile care privesc timpul de sfârșit? Ultimul mesaj, Evanghelia veșnic valabilă, nu este ea propovăduită?

Să facem un cuprins al celor spuse. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din istoria omenirii, este cea mai importantă perioadă de timp pentru Biserica Domnului nostru Isus Hristos. Noi trăim foarte aproape înaintea revenirii lui Isus Hristos. De ce a spus Domnul nostru în Matei 24:34 și Luca 21:32-33, după ce se referise la pilda smochinului: *„Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”*? Cine este atent la aceasta, cine-o aude și cui îi este descoperit? Noi toți știm ce a spus Domnul nostru în Ioan 14: *„După ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*.

Va lua Dumnezeu în cer oameni care s-au răzvrătit, care vor să facă teatru și în cer? Nu, aceasta nu merge! În cer nu va fi nicio prefăcătorie. În cer va fi gloata răscumpărată prin Sânge care, în credință și ascultare, a primit ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, prin har, în Isus Hristos. Aceasta va fi Biserica Domnului. Toți ceilalți pot face mai departe ceea ce vor, nederanjați; ei pot să-și bată joc de Cuvântul lui Dumnezeu mai departe. Dar Biserica lui Isus Hristos are teamă și respect față de Dumnezeu și Cuvântul Său, n-are absolut nicio împotrivire, ci ea spune: *„Facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ”*. Noi cu toții știm ce a spus Domnul nostru când oamenii au venit la El și I-au zis: *„Iată că mama Ta și frații Tăi sunt afară și Te caută”*. Atunci a venit afirmația puternică: *„Cine este mama Mea și frații Mei? Oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă”*.

Voia Ta să se facă! Care este voia lui Dumnezeu? Cu adevărat toate învățăturile care nu se găsesc în Biblie să le lăsăm în urma noastră. Pe unii îi va cutremura aceasta. Cuvântul „trinitate” nu este scris nici o dată în Biblie, nici o singură dată în Biblie nu este scris cuvântul „trinitate”. Noțiunea „Dumnezeu Fiul” nu este scrisă nici o singură dată în Biblie; noțiunea „Dumnezeu Duhul Sfânt” nu este scrisă nici o singură dată în Biblie.

Fraților și surorilor, noi am fost născuți în înșelăciune. Începând cu sec. IV, când a venit la existență biserica romană, a fost

inventată „trinitatea”, a fost inventat „botezul trinitar”, totul a fost inventat. De aceea trebuie să accentuăm: înapoi la Dumnezeu! Înapoi la Cuvântul Său! Pentru că așa este scris în Ioan 17:17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Noi trebuie să ne aflăm în voia lui Dumnezeu și prin aceasta să fim sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu.

S-o spunem încă o dată, înainte să ajungem la încheiere. Dumnezeu ne-a dat o mare responsabilitate în acest timp, ca să ne întoarcem la început. Eu nu sunt interesat de ceea ce au spus Atanasiu, Arius sau Augustin, pe mine nu mă interesează aceștia. Eu sunt interesat de ceea ce au spus Petru, Iacov, Ioan, Pavel, de ceea ce este scris aici în Biblie. Eu nu sunt interesat de ceea ce au spus și au scris „părinții bisericii”; ei nu mi-au vorbit mie, ci ei au vorbit aceluia care au ascultat de ei. Eu nu sunt interesat de ceea ce au spus ei. De aceea trebuie să spunem: înapoi la început! Înapoi la fundamentul străvechi! Nimeni nu poate pune o altă temelie, decât cea care a fost pusă.

Să ne-o luăm la inimă. Începând cu ziua Cincizecimii, toți cei ce au devenit credincioși, au fost botezați în *Numele Domnului Isus Hristos*. Să citim Biblia! Să citim Biblia! Nu să citim catehismul. Ci să citim Biblia! Și atunci noi ne întoarcem la Fapte 2:37-38, la Fapte 8:16, la Fapte 10:48, la Fapte 19:5-6, fie iudei, fie samariteni, fie neamuri, toți au fost botezați în *Numele Domnului Isus Hristos*. Totul trebuie sprijinit pe două, trei mărturii și aceasta o avem în Fapte.

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru sfântul Cuvânt care rămâne în veci. Noi respectăm acest Cuvânt, fără nicio împotrivire interioară. Și suntem cu adevărat mulțumitori că în timpul nostru Domnul a trimis un bărbat care a avut o însărcinare deosebită: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos, tot așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Noi Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu că am fost aduși la început.

Încă o observație. Se va împlini ceea ce a spus Domnul nostru și a rămas scris în Matei 7:22: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele*

Tău?»”. Apoi Domnul le va spune: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine” (v. 23).

Fraților, eu nu dau sentințe, ci o spun cu o mare durere. Toți marii evangheliști de renume mondial, toți au rămas în învățătura trinitară, în botezul trinitar, toți au rămas acolo unde au fost; ei fac un teatru în fața poporului. Dacă un bărbat este trimis de Dumnezeu atunci el vorbește cuvintele lui Dumnezeu; el nu reprezintă o biserică, ci el Îl reprezintă pe Dumnezeu și Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. De aceea trebuie să fie accentuat că în acest loc noi nu facem carismatică, nu facem ramba-țamba, nu arătăm ca și cum am fi deosebit de binecuvântați și de unși astfel ca oamenii să leșine. Împreună cu fratele Menard am văzut aceasta în Atlanta, când am fost în adunările pe care le-am trăit acolo. Acela să fi fost Duhul Sfânt, unde oamenii leșinau și cădeau pe spate? Ei au mai primit și câte o lovitură ca să cadă. Nu și încă o dată nu! Dumnezeul nostru este un Dumnezeu adevărat și de aceea și propovăduirea trebuie să fie adevărată. Și dacă Domnul m-a chemat cu adevărat, atunci, astăzi, propovăduirea trebuie să fie sută la sută în conformitate cu ceea ce este scris aici în Biblie.

Dumnezeu l-a putut folosi pe Billy Graham ca evanghelist pentru toate bisericile și bisericile libere. Dumnezeu l-a putut folosi pe William Branham, ca proroc, ca învățător, pentru ca toți să primească har, să fie chemați afară și să primească învățătura fundamentală biblică și întoarcerea înapoi la început. Dumnezeu nu va lua Acasă o Biserică care este în încurcătură, ci va lua o Biserică care va fi o inimă și un suflet. Un Domn, o credință, un botez. Înapoi la început!

O spunem încă o dată. Legat de starea mea smerită, cine s-ar fi gândit că fratele Frank care a venit pe lume într-o gospodărie țărănească din împrejurimea Gdańskului în anul 1933 unde nu era electricitate și nici apă curentă...? Eu mai știu ce este o fântână cu găleată. Acolo era un mic lac și un pârau. Acolo situația nu era atât de bună ca în alte localități. La țară viețuirea era puțin mai greoaie. Cine s-ar fi gândit că Dumnezeu va alege un bărbat...care niciodată, nici o singură dată, nu s-a rugat pentru așa ceva. Fraților, surorilor, cum am spus-o deseori, de o chemare directă este legată o mare responsabilitate pe care n-o poate înțelege niciun om de pe pământ, cu

adevărat nici unul n-o poate înțelege. Dar Dumnezeu a călăuzit-o așa; refugiul și tot ceea ce a urmat după aceea.

Iubit frate Hans Matias, în anul 1948 l-am salutat personal pe episcopul Lillie din Zele, din biserica baptistă; ei mă cunosc puțin, Wilhelm Bush și toți care au fost și care sunt.

Pur și simplu să fii mulțumitor că în acest timp Dumnezeu ni S-a adresat și El nu trebuie să-Și ridice mâna și să spună: „Nu! Voi nu vreți. Deci rămâneți unde sunteți”. Nu ne frânge inima că Dumnezeuul atotputernic Își ridică mâna și jură pe Sine însuși: „Eu vă dau țara” și apoi răzvrătirea, împotrivirea și toate celelalte? Și El trebuie să spună: „Voi nu vreți. Rămâneți unde sunteți”.

Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască o inimă doritoare, fără nicio împotrivire! Pur și simplu să credem cum zice Scriptura.

Domnul nostru a spus-o: „Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre”. Răscumpărarea isprăvită de pe crucea Golgotei ajută numai pe acela care o poate accepta și primi prin credință. Să-I mulțumim pentru răscumpărare și iertare. Apoi, în ascultare, cum este scris în Marcu 16:16: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”. Ce este cu aceia care cred și nu sunt botezați – ce este aceasta? Aici este neascultare, aici iese la iveală împotrivirea. Dacă Domnul nostru spune: „Cine crede și se lasă botezat acela va fi mântuit”(atunci așa este). El n-a spus: „Cine crede va fi mântuit”, ci El a spus: „Cine crede și se lasă botezat”. Cine nu doar crede, ci el este și ascultător de ceea ce Eu am poruncit.

Nu te împotrivi în sinea ta, ci spune: „Iubite Domn, iată-mă, eu sunt aici; primesc răscumpărarea, primesc iertarea, o accept și sunt pregătit să pășesc întreg drumul prin credință și ascultare”.

În încheiere, cu o inimă adânc recunoscătoare că Dumnezeu a dat posibilitatea să-i ajung pe toți de pe întregul pământ. Cine își poate da seama că astăzi sunt în legătură directă cu noi grupuri biblice credincioase din 172 de țări? Și astăzi ei ne ascultă; toți de pe întregul pământ ne pot asculta, fie în germană, engleză, rusă, spaniolă, franceză, în toate limbile de circulație mondială. Și lucrul unic care pe mine m-a atins foarte tare a fost lumea arabă. Dumnezeu, prin frații

noștri, a deschis ușile, astfel că noi am putut avea adunări și am putut propovădui întreg planul de mântuire al lui Dumnezeu. Miercuri 15 aprilie a fost ziua pe care Domnul a făcut-o pentru întreaga lume arabă. Ceea ce s-a predicat în Lahore a putut fi auzit de 23 de națiuni arabe. Eu pot spune: „Doamne, acum slobozește în pace pe robul Tău pentru că ochii mei au văzut mântuirea lui Dumnezeu”. Înainte de aceasta au fost 145 de țări în care am fost în mod personal. Cum v-am spus, credincioși din 172 de țări sunt în legătură directă cu noi, dar lumea arabă era încă departe. Dar acum, în ultima clipă, înaintea revenirii lui Isus Hristos este inclus întreg teritoriul. Dumnezeu Își ține Cuvântul pe care l-a făgăduit și întreaga Evanghelie este propovăduită tuturor popoarelor și limbilor ca mărturie. Scriptura s-a împlinit în fața ochilor noștri și-I suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu. Noi am putea intra în cuvântul privitor la ziua Domnului, am putea intra în alte teme biblice, dar timpul pe care Domnul ni l-a dăruit astăzi îl vom folosi să cugetăm la Cuvântul vorbit și să credem, să credem cu adevărat.

Toți care au necazuri personale, fraților, surorilor, vă rog. Astăzi este ziua. Niciunul din noi n-are voie să plece așa cum a venit. Cine încă n-a primit iertarea păcatelor prin credință poate și astăzi s-o facă. Cine încă nu este botezat biblic în Numele Domnului Isus Hristos, astăzi are posibilitatea s-o facă. Astăzi dacă voi auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile.

Ultimul mesaj ajunge la marginile pământului și Cuvântul Domnului nu se întoarce niciodată gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. Îi mulțumim lui Dumnezeu că putem trăi acum, că Cuvântul Domnului ne vorbește și, prin Duhul Sfânt, ne este descoperit. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, să fie cu noi toți în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Acest mesaj premerge revenirea Domnului. Să ne gândim la Matei 25:10: „Cei care au fost pregătiți au intrat în odaia de nuntă, și ușa s-a încuiat”. Așa este scris și așa se va întâmpla.

Cine se simte îndemnat, să-I mulțumească Domnului din inimă pentru marele privilegiu pe care îl avem să trăim acum, să-i ajungem pe toți din toate popoarele, să răscumpărăm timpul. Amintiți-mă și pe

mine în rugăciunile voastre. De fapt, eu am vrut să mă deplasez mai scurt, dar acum vine o călătorie foarte lungă în Indonezia, Malaezia spre Bangkok până la Yangon, Myanmar. Oamenii ne cheamă. Și eu o spun de fiecare dată: ar putea fi ultima dată. Pretutindeni unde merg ar putea fi ultima adunare, dar Dumnezeu încă deschide uși în bisericile penticostale care n-au mai auzit mesajul în felul acesta. Suntem mulțumitori că noi putem folosi toate posibilitățile. Noi am auzit toate salutarile; din toată America de Sud și de Nord. Ieri am primit peste 62 de mesaje prin poșta electronică, iar astăzi sunt peste 40. Suntem mulțumitori și încă o dată mulțumitori că întreaga lume ne poate asculta și vedea și poate trăi împreună cu noi aceste adunări. Sunteți bucuroși că Dumnezeu ne dăruiește astfel de adunări? Aleluia!

Noi credem că și toți aceia care au fost pentru prima dată în acest loc nu s-au poticnit, că ei nu au o împotrivire interioară, ci cu adevărat au acceptat și au primit Cuvântul. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin». Dar înainte ca toate făgăduințele să-și găsească împlinirea în noi, ele trebuie să ne fie descoperite. Iar noi, prin credință, putem să le primim și să le credem și apoi noi vom trăi ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu.

Amintiți-mă în rugăciunile voastre. Împreună, noi rămânem treji și veghetori, cu ambele picioare pe pământ, dar, în inimile noastre, rămânem în legătură cu Dumnezeu, sub Sângele Mielului, în Cuvânt și în voia lui Dumnezeu. Împreună, spunem: Maranata! Vino Doamne Isuse! Amin.